A°. 1837. N°. 4.

Zaturdag, den 14den Januarij.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 10 dezer maand, N°. 18, is de Surnumeraire Klerk R. M. ALVARES, bevorderd tot KLERK effectief.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1837.

(3090) Alzoo HENDRIK SAMUEL SCHOUTEN, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, te kennen gevende, dat van een onlangs aan hem bij behoorlijke Warand in allodialen eigendom en erfelijk bezit verleend perceel land, ter grootte van 1000 Akkers, bij den, in het jaar 1834 plaats gehad hebbenden boschbrand, 453⁷/₁₀ Akkers staande bosch is verbrand, en verzoekende dat aan hem, aan de Zuidzijde van het alstoen onbeschadigd gebleven gedeelte van dat perceel, ter grootte van 546³/₁₀ Akkers, een ander stuk land of bosch van gelijke grootte als het afgebrande gedeelte moge verleend worden.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan genoemde H. S. SCHOUTEN, de gelegenheid gegeven om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen; alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd op het rekest worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Januarij 1837.

(3091) Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit van gemagtigde hier te Lande van H. NEIJHOFF, dewelke is Executeur in den Boedel wijlen FREDRIK CRAMER en JOHANNES MARTINUS BLES, zoo voor zich als voor deszelfs minderjarige Dochter, genaamd ADRIANE CONSTANCE FEDEROWNA BLES, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Nieuw Mocha*, gelegen aan de rivier *beneden Cottica*, af- en op de naam van den Boedel F. CRAMER en van J. M. BLES en zijne minderjarige Dochter A. C. F. BLES, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 12 Januarij 1836.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. heden, N°. 23, is bepaald, dat met den *eersten* Februarij dezes jaars, het kantoor der *Registratie van Slaven* zal worden overgebragt, ten burele van den Procureur Generaal.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 12 Januarij 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PETER BOIJE JUNGE, *jongman*, van de Luthersche Godsdienst, geboren te *Tönningen* (Hertogdom *Holstein*), TIMMERMAN aan boord van het Nederlandsch Schip *Wilhelmina*, gevoerd door den Kapitein J. N. KLINT en JOHANNA WILHELMINA MULLER, Weduwe van HENDRICUS THIMOTEUS SCHEEN, geboren te *Utrecht*, van de Hervormde Gemeente, en alhier woonachtig.

ZEGER WIJERS, *jongman*, geboren te *Zutphen* en DIDO DE MONTEL, *jonge dochter*, geboren te *Suriname*, beide van de Hervormde Gemeente en alhier woonachtig.

En

WILLIAM ELDER, *jongman*, geboren te *Middelsex*, in *Groot-Brittannie* en JENNY van ELDER, *jonge dochter*, geboren in *Afrika*, beide van de Hervormde Gemeente en alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen Ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al of dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *tweede Zitting* houden op Maandag den 16den Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters M., N., O., P. en Q.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertentien.

De Heer CHRISTIAAN GOTTFRIED FRIEDERICH SCHREIBER, door het COLLEGIUM MEDICUM, als *CHIRURGIJN* in de Divisiën geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze, aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 11 Januarij 1837.

De Scriba bij het Collegium voornoemd,
JOHs. ABRAHAMSZ.

(3088) De in vorige Couranten geannonceerde verkoop van de Plantaadje *POTOSI*, gelegen in het Opper-District *Nickerie*, benevens de Plantaadje *CALEDONIA* en de verdeelde *helfte* van de Plantaadje *CONCORDIA*, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, allen aankomende den boedel W. A. CARSTAIRS: zal alsnu plaats vinden op Donderdag den 26sten dezer, des namiddags ten 4 uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 12 Januarij 1837.
THs. B. PARRY qq.

DRUKFOUT.

☞ In ons vorig nommer staat abusivelijk TWEEDE OPROEPING, moet zijn: EERSTE OPROEPING.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den, de Nd. Am. Brik *Thorn*, Kapt. Z. H. Thomas, van Boston; hebbende 60 dagen reis.

Den 11den, de Engelsche Schoener *Carolina*, Kapt John Wilkens, van Barbados, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren Thomas Beazley en James Venture Walls.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1—9 January 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Elisabeth Sophia Dietzel; zoon. — Vinisi van Jacoba van Robles de Medina; dochter. — Gracia de Fonseca; Echtgenoot van Abraham de Leon Jr.; dochter. — Anna van Armand Adler; dochter. Antoinetta Wilhelmina Marquard; Echtgenoot van Arie van Velsen, dochter. — Marty Ferrier; Echtgenoot van Hendrik Simon Abendanon; zoon. — Elisabeth Gomperts, Echtgenoot van Isaac van Lier; dochter. Antje Wilhelmina Elisabeth Jacobs, dochter. — Johanna Charlotte Schutte, dochter. — Sela Basano; dochter.

OVERLEDEN: Obin Henry August Mamin, 33 jaren en 3 maanden. — Badenberg van 't Land, 79 jaren. — Hendriette Francina Meyne, wed. Johannes Wallerie, 33 jaren. — Lambert Albertus, zoon van Petronella van Cato van 't IJland, 1 jaar. — Johanna Floortje Charlotte, dochter van Saratje van der Sande, 2 jaren, 4 maanden en 12 dagen. — Hendrina Louisa van 't Kruis, 37 jaren.

HET LOTERIJ LOT.

Een kamerheer van een voornaam vorst was zoo zeer in ongenade vervallen, dat hij aanzegging ontving, om binnen drie dagen de Residentie te verlaten, en binnen drie weken het land te ruimen.

Zucht tot het spel had hem zoo verre gebragt, dat hij, met de gramschap van zijnen goeden en regtvaardigen vorst beladen, thans verpligt was naar zijne vergelegene geboortestad terug te keeren, waar hem nog slechts zoo weinig overig bleef, dat hij naauwelijks in staat was in zijne noodzakelijkste behoeften te voorzien; veel minder dus in evenredigheid van zijnen rang leven kon.

Sedert twee jaren had hij eenen bediende in zijne dienst, die, reeds een man op jaren zijnde, geduld en bedaardheid genoeg bezat, om de, vooral na vele geledene verliezen in het spel, zeer kwade luimen zijns meesters en de uitdrukkingen zijner opgewekte drift te verdragen, en die eerlijk genoeg was, om hem in bedaarde oogenblikken ernstig de gevolgen voor oogen te stellen, waaraan hij zich door zijne speelzucht bloot stelde. De kamerheer, die geen slecht, maar een door het kwade voorbeeld van anderen medegesleept man was, schatte in stilte zijnen dienaar des te hooger, en drong hem, toen hij de residentie verlaten moest, een geschenk op, dat, zijne eigene armoede in aanmerking genomen, niet onaanzienlijk was, op dat dezelve voor het oogenblik, en tot dat hij eene andere dienst zoude gevonden hebben, geen gebrek behoefde te lijden. Doch de bediende weigerde niet alleen dit geschenk aan te nemen, maar verklaarde zelfs, dat hij hem niet verlaten, maar hem volgen en in zijn lot deelen wilde.

Toen zij nu te zamen reeds eenige dagreizen afgelegd hadden, en in eene landstad op vreemd gebied gekomen waren, drong hij er op aan, dat de kamerheer hier eenige dagen rust zoude nemen, wijl hij bemerkte hoezeer hij door aandoening en vermoeijenis geleden had; ongaarne vermeerderde deze echter de kosten eener nog zeer verre reis door onnoodig oponthoud, maar hij gevoelde zelfs, dat hij moeijelijk verder zoude kunnen komen, en reeds den volgenden dag zich ongesteld gevoelende, moest een geneesheer van die plaats geroepen worden, die verklaarde — hetgeen zich ook zeer spoedig bevestigde — dat hij eene zenuwziekte onder de leden had, en dat de patient zeer zorgvuldig de door hem voorgeschrevene middelen gebruiken moest.

Nu werd de toestand des kamerheers met elken dag bedenkelijker, en weken lang lag hij bijna bewusteloos op het ziekbed neder; de regtschapen en getrouwe dienaar paste hem met onvermoeiden ijver en geduld op, en getroostte zich zonder morren zijnen moeijelijken toestand, welke nog pijnelijker werd door het vooruitzigt, dat de middelen ter herstel van den zieke weldra geheel uitgeput zouden zijn.

Op zekeren dag, toen de bediende op uitdrukkelijk verlangen van den geneesheer moest uitgaan, om eenige beweging in de open lucht te nemen, ontmoette hij eenen joden knaap, die hem onophoudelijk bleef lastig vallen en een loterijlot voor twee guldens opdrong; de trekking zoude weinige dagen daarna in de nabij gelegene hoofdstad plaats hebben. Vermoeid door het gesnap van den knaap, die hem volstrekt niet wilde laten gaan, gaf hij eindelijk verdrietig de twee guldens, nam het lot, doch had reeds, toen de knaap haastig heenliep, berouw, dat hij in zijnen benarden toestand nog geld vóór een loterijlot had uitgegeven.

De treurige omstandigheden waarin zijn meester zich bevond, deden intusschen den bediende alles wat hem omringde, en wel het eerst het loterijlot vergeten; zijn heer werd intusschen eenigzins beter, en de ziekte week, doch nu waren middelen ter versterking noodiger dan ooit, en het geld werd helaas! elken dag minder. Reeds zes weken bevonden zij zich in deze plaats; de geneesheer moest nog betaald, eene aanzienlijke rekening in het logement moest nog voldaan, en eene verre reis nog afgelegd worden — en zij ontbeerden bijna alles, zelfs de hoop, om ergens de benoodigde hulp te vinden. Reeds begon de patient zijnen pijnlijken toestand smartelijk te gevoelen, en zulks stond zijne volkomene genezing niet weinig in den weg.

Nadat heer en knecht op zekeren avond vergeefs te zamen over het een of ander middel om zich te redden, gedacht hadden, ging de laatstgenoemde den volgenden morgen naar de apotheek, toen de jodenknaap, die hem eenige dagen te voren zoo lastig gevallen was, naar hem toe liep, uitroepende: eindelijk heb ik u gevonden, beste mijnheer! God! welk geluk heb ik u aangebragt! Wat heb ik u gezocht! weet gij het reeds! Hemel! neen gij weet het niet, 5000 guldens hebt gij gewonnen op het lot dat ik u verkocht heb. Wat zult gij nu het arme jodenkind geven? Zonderling te moede, verheugd en tevens verlegen, op de open straat aldus aangesproken te worden, beval hij den knaap hem bedaard te volgen, — maar zeer bedaard, daar hij anders geene penning zoude hebben. »Ik ben stil, ik ben stom! niet één woord zal ik spreken," zeide de knaap, »maar gij moet toch weten, hoe ik u gezocht heb sedert acht dagen vroeg en laat, hier en in de hoofdstad, en nu ik u hier vind, ben ik zoo blijde als een kind. Haast u, haal uw lot; noch dezen dag kunt gij hier het geld, dat gij gewonnen hebt, uit. betaald krijgen, God! — En wat krijg ik! — Wat geeft gij mij?"

In den herberg gekomen zijnde, gebood de bediende hem nogmaals stil te zijn, en ging zijn loterijlot zoeken, doch vond het nergens, want hij had om het lot nooit weder gedacht; vergeefs doorzocht hij al zijne kleederen, vergeefs doorzocht hij alle kasten en hoeken, het was niet te vinden; eindelijk werd er hevig aan zijne deur geklopt; hij opende dezelve; het was de jodenjongen, die hem toeriep: Waar zijt gij, beste mijnheer. Waar blijft gij? Kom laat ons schielijk naar den collecteur gaan, dan kunt gij u met uwe oogen overtuigen, dat het arme jodenkind u een groot geluk heeft aangebragt; God! — Wat zegt gij — wat zal ik krijgen!

»Zwijg" riep de bediende; »ik raad het u; óp dat mijn zieke heer in gindsche kamer niet gestoord wordt. Zwijg, of gij krijgt niets!"

— »Niets, dat zoude den hemel geklaagd zijn," riep het joodje; »niets voor ƒ5000, niets; spreek mij niet van niets, gij zijt een goed heer, een edel heer! een rijk heer zijt gij —— een gelukkig heer! gij zult het arme jodenkind wel eene groote belooning geven!" »Maar voor den duivel, zwijg dan," zeide de bediende vertoornd; »ik heb niets gewonnen en zal ook niets krijgen, want ik kan het lot niet vinden, en heb het waarschijnlijk reeds lang verloren."

Nu verstomde de knaap en werd bleek. »Verloren —— verloren? God zal u bewaren! Hoe kan men iets verliezen, dat twee guldens gekost heeft! Zoek maar eens, goede heer; gij hebt het in uwen hoed gestoken, toen ik het u verkocht; zoek nog eens, God! het zijn ƒ5000; ik wil u helpen zoeken." — »Blijf en zwijg," riep de bediende, trok de deur achter zich toe en ging in zijnen hoed kijken; hij droeg gewoonlijk eene muts, en had den hoed, welken hij toevallig dien dag op het hoofd had gehad; niet weder in handen gekregen, zoo dat dezelve nog in zijne kamer aan eenen spijker hing; hij nam den hoed er af, en vond er het lot nog in.

Hij stak het lot bij zich, ging toen naar de kamer van zijnen heer, en gaf voor, dat hij nog eens naar de apotheek zoude gaan, wijl de bestelde medicijnen nu wel gereed zouden zijn, belovende spoedig terug te zullen komen. Hetzelfde zeide hij tegen den jodenknaap, die op de trap zat, hem bevelende zijne terugkomst uit de apotheek af te wachten: wijl hij dan het onderzoek naar het loterijbriefje zoude voortzetten.

Inderdaad ging de bediende eerst naar de apotheek, waar hij een versterkend middel voor zijnen zieken heer besteld had; vervolgens begaf hij zich naar het loterijkantoor en vroeg zeer bedaard of zijn heer op het briefje, dat hij vertoonde ook iets getrokken had. »Is eindelijk het gelukkige briefje dáár," zeide de collekteur; »de hoogste prijs uit mijne collecte is er op gevallen, gij ontvangt ƒ5000 na aftrek van de gewone korting; hier is de berekening; en uw geld." De bediende telde het bedaard na en gevoelde zich niet weinig gelukkig, toen hij met den aangenamen last huiswaarts ging. Te huis komende gaf hij den jood zulk eene aanzienlijke gift, dat deze van blijdschap de trappen afsprong, en bijna hals en beenen brak, terwijl hij juichende heen liep. Daarna bergde hij zijne schat zorgvuldig weg tot den volgenden morgen; vroeg toen aan den waard de rekening, betaalde die, even als het verschuldigde aan den doctor, en maakte eindelijk zijn geluk bekend aan zijnen heer, aan wien hij de gekwiteerde rekeningen met het overige geld overhandigde.

De kamerheer werd diep bewogen; man — niet meer mijn bediende, maar mijn edele vriend! riep hij, hem omhelzende, hoe zal ik u vergelden, wat gij aan mij gedaan hebt. Geene boosheid, geene ondeugd, maar een onzalige hartstogt heeft mij ongelukkig gemaakt en op den rand des verderfs gebragt, en hier vind ik mijnen redder in den grootmoedigen man, wien ik in mijne verblinding zoo dikwerf beleedigde.

Alle voorstellingen van den kamerheer om eene schuldbekentenis te geven van de som, welke hij slechts als ter leen wilde beschouwen, werden door zijnen bediende afgeslagen. »Alles," zeide hij, »moet tusschen ons op den ouden voet blijven; spelen zult gij niet weder, daarop vertrouw ik vast, uw ongeluk heeft u gewis genezen; en als gij nimmer weder speelt, kunt gij door uwe overige eigenschappen een groot man worden. De hemel zij gedankt, dat hij uitkomst schonk in den hoogen nood, waarin wij ons bevonden, en waaruit ik geene uitkomst meer vinden kon, hoezeer ik er nacht en dag over nadacht."

»Ja, God zij geprezen!" zeide de kamerheer innig ontroerd, »dat hij het gebed van eenen ongelukkigen verhoord heeft in zijnen jammer."

Eenige dagen later reisde de kamerheer met zijnen weldoener verder; eerst in kleine dagreizen, doch weldra hadden beweging en eene gezonde lucht eenen gunstigen invloed op zijn gestel, en geheel hersteld bereikte hij zijne geboorteplaats.

Een klein landgoed was nog het eigendom van den kamerheer; door eigen vlijt en arbeid verschaften de twee vrienden zich een matig onderhoud; doch twee jaren later huwde de eerste eene vermogende weduwe, bereikte, in eenen gelukkigen echt eenen hoogen ouderdom en speelde niet meer. Zijn edelmoedige bediende bewoonde sedert dit huwelijk het kleine landgoed van zijnen heer, dat deze hem, als belooning zijner trouw en edelmoedigheid geschonken had.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
14 ZATURDAG.	's mor.	12 45	's av.	6 45
15 ZONDAG.	»	1-30	»	7-30
16 MAANDAG.	»	2-15	»	8-15
17 DINGSDAG.	»	2-00	»	9-00

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.